

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

12012 *REIAL DECRET LLEI 4/1998, de 22 de maig, pel qual es concedeix a la Confederació Hidrogràfica del Guadalquivir un crèdit extraordinari de 4.500.000.000 de pessetes per finançar actuacions derivades de la ruptura de la bassa de residus de la mina d'Aznalcóllar, i s'autoritza aquest organisme autònom a efectuar operacions d'endeutament fins a aquest import. («BOE» 123, de 23-5-1998.)*

A la matinada del divendres 24 d'abril al dissabte 25 d'abril es va rompre una de les basses de residus de l'explotació minera d'Aznalcóllar, propietat de l'empresa «Boliden Apirsa, Sociedad Limitada».

Com a conseqüència d'aquesta ruptura, s'han vessat a la llera de l'Agrio, i després al Guadiamar, residus líquids miners i llots que s'havien acumulat a la bassa.

Actualment, una superfície d'un alt valor ecològic, perquè afecta un riu del qual es proveeix, entre altres espais naturals, el parc nacional de Doñana, està coberta de llots carregats de metalls pesants, i en el tram final, a la zona anomenada «Entremuros», en forma de bassals dispersos recollits majoritàriament pels tres murs paral·lels que s'hi han aixecat, s'hi concentren la major part de les aigües àcides que han traslladat els residus.

Amb independència de la responsabilitat civil que correspongui al causant de la contaminació, al qual s'han d'exigir les indemnitzacions que legalment corresponguin pels danys i els perjudicis ocasionats i, en particular, la reposició de les coses tal com estaven abans de la catàstrofe, escau habilitar urgentment, sens perjudici de l'obtenció oportuna de fons comunitaris per finançar les actuacions previstes, els crèdits pressupostaris necessaris que permetin fer front de manera immediata, en el domini públic hidràulic afectat, a les tasques de retirada de llots, de restauració ambiental i de descontaminació de sòls, i també a altres actuacions que els esdeveniments ocorreguts puguin requerir.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que estableix l'article 86 de la Constitució, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, i de la ministra de Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió de 22 de maig de 1998,

DISPOSO:

Article 1.

Per atendre les operacions de retirada de llots, restauració ambiental, descontaminació de sòls i altres actuacions en el domini públic hidràulic necessàries com a conseqüència de la ruptura de la bassa de residus de la mina d'Aznalcóllar, es concedeix un crèdit extraordinari per un import de 4.500.000.000 de pessetes, en

el pressupost vigent de la secció 23 «Ministeri de Medi Ambient», organisme 228 «Confederació Hidrogràfica del Guadalquivir», programa 441A «Infraestructures urbanes de sanejament i qualitat de l'aigua», concepte 619 «Per a actuacions derivades del que disposa el Reial decret llei 4/1998».

Article 2.

A fi de dur a terme les actuacions que preveu l'article 1, s'autoritza la Confederació Hidrogràfica del Guadalquivir a efectuar, durant l'any 1998, operacions d'endeutament fins a un import total de 4.500.000.000 de pessetes.

Article 3.

El crèdit extraordinari que concedeix l'article 1 s'ha de finançar amb l'endeutament que autoritza l'article 2 o amb fons del mateix organisme; a aquests efectes, el finançament s'ha de reflectir en els conceptes corresponents del pressupost d'ingressos de la Confederació Hidrogràfica del Guadalquivir.

Article 4.

Les operacions que descriu l'article 1 d'aquest Reial decret llei porten implícites les declaracions segents:

La d'utilitat pública als efectes que preveuen els articles 9, 10 i 11 de la Llei de 16 de desembre de 1954, d'expropiació forçosa.

La d'urgència a efectes de l'ocupació temporal o definitiva dels béns afectats, a què es refereix l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa, i d'emergència als efectes de la tramitació que estableix l'article 73 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques.

Disposició final única.

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de maig de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

12554 *REIAL DECRET LLEI 5/1998, de 29 de maig, pel qual es dicten regles per al reconeixement de la jubilació anticipada del sistema de la Seguretat Social, en determinats casos especials. («BOE» 129, de 30-5-1998.)*

L'apartat 2 de l'article 9 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legis-

latiu 1/1994, de 20 de juny, determina que, a mesura que els règims especials configuren els seus beneficis d'acord amb els criteris del règim general, s'han de dictar normes relatives al temps, l'abast i les condicions per aconseguir els drets en curs d'adquisició de les persones que passin d'uns règims a uns altres, mitjançant la totalització dels períodes de permanència en cada un d'aquests règims, sempre que no se superposin. D'acord amb les previsions legals, els diferents règims especials van establir les regulacions respectives per al còmput de les cotitzacions efectuades en altres règims, a efectes del reconeixement del dret a les prestacions.

D'aquestes regulacions es dedueixen uns criteris generals per al reconeixement de les prestacions quan s'acreditin cotitzacions en diversos règims. En primer lloc, reconeix la prestació el règim de Seguretat Social en què l'interessat estava en alta en el moment del fet causant o l'últim en el qual es va produir aquesta circumstància, sempre que reuneixi en aquest règim totes les condicions necessàries; en cas que no correspongui el dret, s'aplica la mateixa fórmula en el règim anterior; si en cap d'aquests règims no s'acrediten les condicions necessàries, resol sobre el dret el règim en què l'interessat tingui un nombre més gran de cotitzacions, prèvia totalització de totes les acreditades.

No obstant això, sorgeix el problema de si en el règim en què l'interessat reuneix un nombre més gran de cotitzacions tampoc no acredita tots els requisits per accedir a la pensió, com pot ser el de l'edat. Tot i que la pràctica administrativa ha estat admetent la possibilitat que en aquests casos pugui resoldre un règim que, en virtut del dret transitori, prevegi la jubilació abans dels 65 anys, encara que no s'acrediti el nombre més gran de cotitzacions, tanmateix la jurisprudència ha entès que aquesta pràctica no s'acomoda a les normes en vigor, doctrina jurisprudencial que va ser recollida mitjançant instruccions internes de l'Administració amb efectivitat a partir de l'1 d'abril de 1998.

El Congrés dels Diputats, amb data 31 de març de 1998, va aprovar una moció en què s'insta el Govern a mantenir els criteris que s'aplicaven abans de la data indicada, tot això en el marc de les recomanacions del «Pacte de Toledo».

A aquesta finalitat respon el contingut d'aquesta disposició, mitjançant la qual, i amb caràcter d'urgència, a fi de donar compliment a aquesta iniciativa parlamentària i per tal que les sol·licituds de pensions de jubilació es puguin reconèixer d'acord amb els criteris indicats, s'estableixen normes relatives al reconeixement del dret a la pensió de jubilació quan l'interessat acrediti cotitzacions en dos règims o més de la Seguretat Social, sense que en cap d'aquests règims, considerats aïlladament, reuneixi tots els requisits per accedir a la pensió. En aquests casos, es manté la possibilitat que l'interessat pugui accedir a la pensió anticipadament, sempre que hagi estat afiliat a un règim que reconegui aquest dret, encara que no sigui el règim en què acreditat el nombre més gran de cotitzacions. No obstant això, en el marc dels principis de contribució i proporcionalitat que han de regir el sistema de la Seguretat Social, la potenciació dels quals constitueix un dels punts bàsics del «Pacte de Toledo», s'exigeix que l'interessat, del total de les cotitzacions efectuades, n'acrediti com a mínim una quarta part en algun dels règims que preveia el benefici de la jubilació anticipada.

En virtut d'això, sent urgent adoptar les mesures exposades anteriorment i fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials i prèvia deliberació del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de maig de 1998,

DISPOSO:

Article únic. Regles d'aplicació.

1. El que disposa aquest Reial decret llei és aplicable als supòsits en què, havent cotitzat en diversos règims del sistema de la Seguretat Social, l'interessat no reuneix tots els requisits exigits per accedir a la pensió de jubilació en cap d'aquests règims, considerant únicament les cotitzacions acreditades en cada un dels règims en què ha cotitzat.

En els supòsits indicats, resol sobre el dret a la pensió de jubilació el règim en què s'acrediti el nombre més gran de cotitzacions, computant com a cotitzades en aquest règim la totalitat de les que acrediti l'interessat.

No obstant el que estableixen els paràgrafs anteriors, quan el treballador no hagi complert l'edat mínima per causar el dret a la pensió de jubilació en el règim pel qual s'hagi de resoldre el dret, pel fet de ser el règim en què s'acredita el nombre més gran de cotitzacions, se li pot reconèixer la pensió pel règim esmentat sempre que acrediti el requisit de l'edat en algun dels altres règims que s'hagin tingut en compte per a la totalització dels períodes de cotització, en els termes que estableixen els apartats següents.

2. Per a l'aplicació del que estableix el tercer paràgraf de l'apartat anterior, cal que concorrin els requisits següents:

a) Que l'interessat tingui la condició de mutualista l'1 de gener de 1967 o en qualsevol data anterior, o que algun país estranger li hagi certificat períodes cotitzats o assimilats per raó d'activitats exercides en aquest país abans de les dates indicades, que si s'haguessin efectuat a Espanya haurien donat lloc a la inclusió de l'interessat en alguna de les mutualitats laborals i que, en virtut de les normes de dret internacional, s'hagin de tenir en compte.

b) Que, com a mínim, la quarta part de les cotitzacions totalitzades al llarg de la vida laboral del treballador s'hagin efectuat en els règims que reconeguin el dret a la jubilació anticipada o als precedents dels règims esmentats o en règims de seguretat social estrangers, en els termes i les condicions que assenyala la lletra anterior, llevat que el total de cotitzacions al llarg de la vida laboral del treballador sigui de 30 anys o més; en aquest cas és suficient que l'interessat acrediti un mínim de cotitzacions de cinc anys en els règims assenyalats abans.

3. El reconeixement del dret a la pensió de jubilació amb menys de 65 anys, quan es compleixin les exigències que estableixen els apartats precedents, s'ha de dur a terme pel règim en què l'interessat acrediti un nombre més gran de cotitzacions, aplicant-hi les seves normes reguladores.

La pensió de jubilació és objecte de reducció, mitjançant l'aplicació del percentatge del 8 per 100 per cada any o fracció d'any que, en el moment del fet causant, li falti a l'interessat per complir els 65 anys.

El que estableix el paràgraf precedent s'entén sens perjudici del que preveuen el paràgraf segon, norma segona, de la disposició transitòria tercera de la Llei general de la Seguretat Social, així com la norma segona de la disposició transitòria tercera del Reglament general del règim especial dels treballadors del mar, aprovat pel Decret 2864/1970, de 9 de juliol.

4. Les referències a l'1 de gener de 1967 s'entenen fetes a la data que determinin les respectives normes reguladores, respecte als règims o als col·lectius que en determinin una altra de diferent, amb vista a la possibilitat d'anticipació de l'edat de jubilació.

Disposició addicional única. *Règim de classes passives.*

El que disposa aquest Reial decret llei no és aplicable al règim de classes passives de l'Estat. El còmput recíproc de cotitzacions entre el règim esmentat i els altres règims del sistema de la Seguretat Social es regeix pel que estableix el Reial decret 691/1991, de 12 d'abril.

Disposició final primera. *Facultats d'aplicació i desplegament.*

Es faculta el ministre de Treball i Afers Socials per dictar les disposicions de caràcter general necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat», per bé que es pot aplicar a les pensions de jubilació en què el fet causant es produeixi a partir del dia 1 d'abril de 1998.

Madrid, 29 de maig de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

12728 LLEI 14/1998, d'1 de juny, per la qual s'estableix el règim de control per protegir els recursos pesquers. («BOE» 131, de 2-6-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La importància de la pesca com a subsector econòmic en el conjunt de l'economia nacional obliga a controlar l'exercici de l'activitat pesquera, així com a vigilar permanentment els recursos del medi marí i informar-ne, de manera que la seva explotació racional en permeti la conservació i regeneració a fi d'aconseguir l'estabilitat relativa d'aquests recursos.

L'article 149.1.19.^a de la Constitució atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre pesca marítima, sens perjudici de les competències que en l'ordenació del sector s'atribueixin a les comunitats autònomes.

Els estatuts d'autonomia atribueixen a les comunitats autònomes costaneres competències de «desplegament legislatiu i execució» dins el «marc de la legislació bàsica de l'Estat». D'això es deriva que l'Estat té competència exclusiva per dictar la normativa bàsica d'ordenació del sector pesquer.

Així mateix, les comunitats autònomes del litoral han assumit en els seus estatuts d'autonomia la competència exclusiva en matèria de pesca en aigües interiors, marisqueig i aquicultura.

D'acord amb això, l'Estat disposa de dues habilitacions competencials: competència exclusiva sobre pesca marítima i competència per establir les bases de l'ordenació del sector pesquer, a més de la seva competència genèrica per a l'ordenació dels diferents sectors

econòmics, d'acord amb el que preveu l'article 149.1.13.^a de la Constitució.

La Llei 53/1982, de 13 de juliol, sobre infraccions que en matèria de pesca marítima cometin els vaixells estrangers en aigües de jurisdicció espanyola i els vaixells espanyols, sigui quin sigui l'àmbit de la seva comissió, i les seves sancions, esdevé avui inadequada des de la perspectiva de l'ordre constitucional de competències exposat, i també pel que fa al seu contingut substantiu, que no respon ja a la realitat actual de l'activitat extractiva i del sector pesquer.

En aquest sentit, la nova Llei recull els criteris substantius que conté la jurisprudència constitucional per diferenciar els àmbits materials corresponents a la pesca marítima i a l'ordenació del sector pesquer.

D'acord amb això, aquesta Llei d'infraccions i sancions en matèria de pesca marítima i ordenació del sector pesquer estableix, d'una banda, l'àmbit competencial propi i exclusiu de l'Estat, és a dir, el referit a les infraccions i sancions en matèria de pesca marítima, i, de l'altra, les normes bàsiques per definir un marc unitari d'infraccions i sancions en matèria d'ordenació del sector pesquer, adreçat a assegurar de manera homogènia i en condicions d'igualtat els interessos generals i a establir les garanties imprescindibles de certesa jurídica que permetin a les comunitats autònomes l'exercici de les seves competències.

En tot cas, el règim sancionador propi de la pesca marítima, objecte d'aquesta Llei, és de competència exclusiva de l'Estat i s'aplica a les anomenades aigües exteriors. Aquestes aigües exteriors es delimiten de les interiors a través de les línies anomenades de base recta, i correspon a les comunitats autònomes la competència exclusiva sobre l'activitat pesquera que s'efectuï en les aigües interiors esmentades. És a dir, la Llei no afecta les competències de les comunitats autònomes de regular i aplicar el règim sancionador que considerin adequat sobre la pesca en aigües interiors, així com les que els corresponguin en matèria de marisqueig i aquicultura.

D'altra banda, la potestat sancionadora de l'Administració ha de sotmetre la seva actuació al principi constitucional de legalitat que estableix l'article 25 de la Constitució, d'acord amb el qual és el poder legislatiu el que ha de fixar els límits de l'activitat sancionadora de l'Administració.

En conclusió, aquesta Llei garanteix les exigències formals i materials per a l'actuació constitucional de les administracions públiques, per tal com delimita l'àmbit de la competència exclusiva estatal sobre la regulació de les infraccions i sancions en matèria de pesca marítima i determina el marc normatiu bàsic que han de tenir en compte les comunitats autònomes per exercir les seves competències. A aquesta segona finalitat respon el fet que la mateixa Llei declari expressament els preceptes bàsics.

Per això, en la matèria de pesca marítima la tipificació de les infraccions diferencia entre les relatives a l'exercici de l'activitat pesquera, les corresponents a les espècies objecte d'aquesta activitat i les pròpies dels arts, els estris, els instruments i els equips de pesca.

Les tasques d'inspecció en matèria de pesca marítima s'han de dur a terme, tant en el mar durant l'exercici de l'activitat, com en terra en el moment del desembarcament o en qualsevol moment abans de la primera venda, ja que la inspecció en el mar sobre la comissió de possibles infraccions, especialment les relatives a espècies capturades i els arts emprats, presenta més dificultat per les limitacions pròpies del medi, i s'ha de donar prioritat, per raons d'eficàcia, espai i temps disponible, a les inspeccions en terra, en el moment de desembarcar o en qualsevol moment abans de la primera